

τοιαύτη παρεξήγαις τοσούτω μᾶλλον ἢ ἀδικαιολόγητος, καθ' ὅσον αὐτὸς ὁ Πρόδρομος ἐν ἑτέρᾳ ἐπιστολῇ περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἀναγράφων τὰ τῆς νόσου ἐπακολουθήματα, λέγει, ὅτι ἀπέμεινε στιγματίας καὶ ὄλος κατάγραφος καὶ φαλακρός<sup>1</sup>· καὶ τὰ συμπτώματα τῆς νόσου ἀλλαχοῦ περιγράφων, δῆλός ἐστι τὴν εὐλογίαν ἐνωσῶν<sup>2</sup>. Εὐρηται προσέτι ἡ λέξις καὶ ἐν τῇ ὑπὸ ἀνωμένου γενομένη ἑλληνικῇ μεταφράσει ἐκ τοῦ συριακοῦ τοῦ περὶ λοιμικῆς λόγου τοῦ διασήμου Ἀραβῆος ἱατροῦ Ῥαζῆ. «Τὰ δὲ ἰσχνὰ σώματα, κατὰ χολώδη καὶ ξηρὰ καὶ θερμὰ, ἐπιτήδειά εἰσι πρὸς τὴν εὐλογίαν· εὐλογίαν δ' ὠνόμασαν οἱ ἡπάλαιοι τὸ ἐν εἶδος, τὸ μοχθηρότερον τῶν δύο, κατὰ καὶ παρὰ πολλῶν οὕτως ὀνομάζεσθαι ταύτην ἀκούω· ἐν γὰρ ταῖς ἑλληνικαῖς διαλέξεσι κληῖσις ταύτης οὐχ εὐρηται. Ὁ δὲ σοφὸς οὗτος κἀνήρ (Ῥαζῆς) τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ χασπέ ὠνόμασε· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸ κατ' αὐτό. Οἶμαι ἡδὲ, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν λοιμικὴν ὁ λόγος βούλεται. Εἰ δὲ καὶ διαφέρουσιν ἀλλήλων ἐν ταῖς ἡδιαθέσεσιν, ἀλλ' οὖν καὶ κοινότητα ἔχουσι καὶ οὐδὲν ἀπεικός<sup>3</sup>». Ἀγνωστον πότε ἐγράφη ἡ μετάφρασις αὕτη· ὁ δὲ Ἀραβῆς ἱατρός Ῥαζῆς ἐζησε κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα.

Ὁμοιον εὐφημισμὸν ἔχουσι καὶ οἱ Τούρκοι, καλοῦντες *μουμπάρεκ*, ἥτοι εὐλογημένην, τὴν πανώλην, ἀπαραλλάκτως ὡς ὁ ἡμέτερος λαὸς ἐκάλεε αὐτὴν παλαιότερον *συχωρεμένην* ἢ *εὐλογημένην*<sup>4</sup>.

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ.

## ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ ἐπαρχιώτισσα κυρία Α... εἰσέρχεται εἰς τοῦ Βελουδίου καὶ ζητεῖ τεράχιον μουσικῆς διὰ τὴν κόρην τῆς.

— Ὅριστε ἓνα ὠραῖο κομμάτι, κυρία.

— Πόσο ἔχει;

— Ἐνα φράγκο, κυρία.

Καὶ ἡ ἐπαρχιώτισσα μετ' ὀργῆς:

— Μὴ θαρρῆς δὰ πῶς εἶμαι καμμιά ξεπεσμένη· ἡ κόρη μου ποτὲ δὲν παίξει κομμάτι κάτω ἀπὸ τρία φράγκα!

\* \*

Ἡ πενθερὰ ἀπέθανε:

Μεταξὺ τοῦ γαμβροῦ καὶ τοῦ ἱατροῦ:

— Λοιπὸν ἐτελείωσεν, ἱατρέ; ἀπέθανεν ἡ καυμένη ἢ πενθερὰ μου;

— Βέβαια· ἀλλὰ καμμιά φορὰ εἶνε καὶ καῖτι

1. Αὐτ. σ. 542.

2. Αὐτ. σ. 547.

3. Ῥαζῆ, περὶ λοιμικῆς 2, ἐν Ἀλεξάνδρου Τραλλ. Θεραπευτικοῖς ed. J. Goupil σ. 246.

4. Κοραῆ, Ἄτακτα τ. IV σ. 144.—Βλ. καὶ Fauriel, Chants popul., τ. I σ. LXXXIV.—Ἐπτάλοφον νέαν τ. Β' σ. 723.

νεκροφάνεια!... Πέρσι μιὰ γυναῖκα, ἐνῶ τὴν ἔψαλλαν ἔς τὴν ἐκκλησίαν, ἐπετάχθηκε ἐπάνω.

— Ἀλήθεια! Τότε νὰ παραγγείλουμε νὰ ψάλλουν σιγὰ σιγὰ.

\*

— Ὁλο καὶ χάνω τὰ μαλλιά μου, καυμένη, ἔλεγε κυρία πρὸς φίλην τῆς.

Καὶ ὁ τριετής Ἀλέκος παρεμβάινων:

— Καὶ γιατί δὲν κλειδόνεις, μαμὰ, τὸ συρτάρι πού τὰ βάνεις;...

\*

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀναγόρευσιν αὐτοῦ εἰς αὐτοκράτορα ὁ Ναπολέων συνωμίλει ἡμέραν τινα μετὰ τινος τῶν ὑπουργῶν του, πρὸς δὲν ἐξέθετε τὰ σχέδιά του διὰ τὸ μέλλον. Ὁ ὑπουργὸς ἐτόλμησε νὰ τῷ παρατηρήσῃ τὰς δυσκολίας, ἃς ἤθελεν ἀπαντήσῃ ἵνα ἀναγνωρισθῇ ὡς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων βασιλικῶν οἰκῶν τῆς Εὐρώπης.

— Ἐὰν αὕτη εἶνε ἡ δυσκολία, ἀπεκρίθη ὁ Βοναπάρτης, τὸ πρᾶγμα διορθόνεται εὐκόλως· θὰ τοὺς ἐκθρονίσω ὅλους, καὶ τότε γίνομαι ἐγὼ ἀρχαιότερος αὐτῶν.

\*

Ἐν τῷ κόσμῳ ἔχομεν πάντες τριῶν εἰδῶν φίλους: ἐκείνους, οἵτινες μᾶς ἀγαπῶσιν, ἐκείνους οἵτινες ἀδιαφοροῦσι περὶ ἡμῶν, καὶ ἐκείνους οἵτινες μᾶς μισοῦσιν.

## ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Μὴ ἐμπιστεύεσθε εἰς ἐκείνους οἵτινες κόπτονται μεγαλοφῶνως ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, διότι οὐδὲ εἰς ἴσως ἐξ αὐτῶν εἶνε ὅστις νὰ μὴ ἀποβλέπῃ εἰς τὸ ἀτομικὸν τοῦ συμφέρον· ἡ πείρα ἀπέδειξε μυριάκις, ὅτι ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ ἐλπίσῃσι πλειότερα ἐκ τοῦ δεσποτισμοῦ, θὰ σὰς ἔφερον κατ' εὐθεῖαν πρὸς αὐτόν.

Σκιὰ καὶ καπνὸς εἶνε ἡ δόξα· ἀλλ' ἡ σκιὰ αὐτὴ μαρτυρεῖ τὴν ὑπαρξίν του σώματος, ὅπερ τὴν παράγει· ὁ δὲ καπνὸς δηλοῖ ἀλανθάστως ὅτι ὑπάρχει ἐστία, ἐξ ἧς προέρχεται.

Ἀδίκως ἐπαναλαμβάνουσιν ἐν πάσῃ περιστάσει τὸ κκεντροσεχῆς· λόγιον ὅτι ὁ γάμος γεννᾶται ἐκ τοῦ ἔρωτος ὡς τὸ ὄξος ἐκ τοῦ οἴνου, διότι πολὺ λάκις βλέπομεν ὅτι ὁ ἔρωσ, ὡς ὁ μεταξοσκώληξ, δὲν παράγει μετὰξαν ἢ ἄμα χάσῃ τὰ πτερὰ του.

Ἡ γυνὴ, ἡ εἰλικρινῶς ἀγαπῶσά τινα, παύει οὕσα φιλάρεσκος πρὸς αὐτόν, ἔνευ δὲ φιλαρσεσίας ἡ γυνὴ παύει ταχέως νὰ ἀρέσκη.